

Сачыненне
Што такое адзінства

Капачоў Мацвей Яўгенавіч
Дзяржаўная ўстанова адукацыі
“Лужкоўская базавая школа Кармянскага раёна”
7 клас

Што такое адзінства? Для мяне адзінства – гэта слова, якое я часта чуў у школе, па тэлебачанні, але, на жаль, не заўсёды задумваўся аб яго сапраўдным значэнні.

Калі я трохі паразважаў, то ўявіў сабе, што адзінства нагадвае аркестр. У ім кожны музыкант іграе сваю партыю, але толькі разам усе яны змогуць стварыць выдатную мелодыю. Кожны інструмент важны, кожны голас патрэбны, каб стварыць адзінае цэлае. Таксама і ў жыцці. Мы ўсе розныя, у кожнага свой талент, свой характар, свае мары. Але толькі аб'яднаўшы свае намаганні, мы можам дасягнуць чагосьці большага, чым маглі б паасобку.

Але адзінства – гэта не проста сяброўства або агульныя інтарэсы. Гэта пачуццё прыналежнасці, разумення таго, што мы ўсе звязаны адзін з адным, што нашы дзеянні ўплываюць на іншых. Гэта гатоўнасць дапамагаць, падтрымліваць адзін аднаго ў цяжкую хвіліну, дараваць памылкі і проста быць побач.

Мая сям'я (мае бацькі, малодшая сястрычка, бабулі, дзядулі) – гэта самы першы крок на шляху да адзінства асабістага. У коле сям'і мы вучымся дзяліцца, падтрымліваць, натхняць адзін аднаго. Сумесныя вечары, праведзеныя за чытаннем кніг, праглядам кінастужак, гульні, экскурсіі, паходы, у якіх мы ўдзельнічаем разам, песні, якія мы спяваем – усё гэта фарміруе адзіны творчы дух, які будзе суправаджаць нас усё жыццё. Я вельмі люблю сваю сям'ю і заўсёды буду старацца рабіць так, каб не засмуцаць сваіх блізкіх.

Малая радзіма, радзіма, дзе ты нарадзіўся – гэта, на мой погляд, наступны крок да ўсведамлення адзінства. Аграгарадок Лужок, які знаходзіцца ў Кармянскім раёне на Гомельшчыне – гэта вельмі прыгожае месца, дзе жывуць шчырыя і добразычлівыя людзі. Мы вучымся, працуем, радуемся і пакутуем, разам пераадольваем жыццёвыя нягоды. Нас аб'ядноўвае зямля, на якой мы нарадзіліся і расцём. Менавіта тут, на роднай зямлі, фарміруюцца нашы карані, наша ідэнтычнасць. Памяць аб бабуліных казках, песнях, якія спявалі бацькі, аб цудоўных краявіды – усё гэта становіцца часткай нашай спадчыны. Мы вучымся любіць сваю зямлю, яе гісторыю, яе людзей, і гэта пачуццё любові становіцца нашай рухаючай сілай.

На мой погляд, адзінства – гэта не проста слова, гэта магутная сіла, якая аб'ядноўвае людзей, ствараючы непахісную апору, якая, як скала, стаіць пасярод бушуючага мора. Для мяне адзінства – гэта не проста абстрактнае паняцце, а глыбокае пачуццё, якое звязвае мяне з маёй радзімай – роднай Беларуссю.

Беларусь – наша краіна, наша вялікая сям'я. Яна багатая гісторыяй, культурай, таленавітымі людзьмі. Беларусь – гэта мая зямля, дзе я нарадзіўся, дзе жыве мая сям'я, дзе захоўваюцца мае карані. Яе палі, лясы, рэкі – гэта мая гісторыя, мае ўспаміны, мая душа. Я адчуваю глыбокую сувязь з гэтай зямлёй, з яе народамі, з яго культурай, з яго традыцыямі. Успомніце беларускія народныя песні, танцы, казкі – усё гэта адлюстроўвае душу нашага народа, яго імкненне да прыгажосці, да гармоніі. І мы, падрастаючы, пакаленне, абавязаны захоўваць і развіваць гэтае багацце, укладваючы ў гэта ўсю сваю душу.

Я лічу, што адзінства робіць нас моцнымі. Калі мы адзіныя, мы здольныя пераадолець любыя цяжкасці, абараніць сваю Радзіму, стварыць лепшую будучыню для сябе і нашы будучыя пакаленне. Гэта ўзаемаразуменне, спачуванне, гатоўнасць дапамагчы адзін аднаму ў любы час. Гэта робіць нас сапраўднымі беларусамі.

Адзінства – гэта не проста слова, гэта жыццёвы шлях, які мы павінны прайсці разам, трымаючыся за рукі, як адна сям'я. Толькі ў адзінстве мы зможам стварыць светлую будучыню для нашай Радзімы, для Беларусі.

Я люблю сваю Радзіму, і ганаруся тым, што я частка гэтага адзінага цэлага. Я хачу ўнесці свой уклад у росквіт Беларусі, у захаванне яе культурнай спадчыны, ва ўмацаванне яе аднавання.